

UN BON NIVELL. ¿PERÒ...?

Us vull parlar del bon nivell musical que estem vivint actualment en el món de la sardana.

Crec que estem en un bon moment pel que fa a l'ensenyament, metodologia, recursos, instruments, etc. I ha un bon nivell d'instrumentistes, de professors, de cobles, de compositors i directors dintre de la música per a cobla. Cadascun en el seu apartat pot tenir l'informació adequada per adquirir una bona tècnica i unes bones maneres. Sembla que ens anem apropant cap al gran món de la música clàssica en tots aquests apartats. Això està molt bé i tenim que seguir per aquest camí, però no podem oblidar que estem interpretant música per a cobla i no em de deixar de banda el seu llenguatge. La música per a cobla té un llenguatge particular, uns sentiments, un esperit, una forma d'expressió. L'únic que trobo a faltar es aquest "duende" que té la nostra música en cadascun dels punts que he comentat anteriorment, es aquest esperit, sentiment i expressió que posa la pell de gallina.

En l'apartat d'instrumentistes hi ha un bon nivell de tècnica, so i afinació, però manca, com he dit abans, llenguatge, essència, esperit i sentiment. Sembla que a l'hora de tocar s'està pendent de col·locar totes les notes al seu lloc sense fallar cap nota, aconseguint una interpretació correcta, però que no arriba al fons del cor. Això també passa en els altres apartats que he esmentat abans. Tenim la informació adequada per a adquirir molts coneixements i una bona tècnica, tot això per a ensenyar, compondre i dirigir, però solament s'ensenyà la informació que hem adquirit, solament s'aplica aquesta informació per a compondre i la majoria de directors a l'hora de dirigir ens informen de la matemàtica musical, solament aconseguint que cada nota estigui en el seu lloc i de vegades volent-lo dur al llenguatge de la música clàssica.

Això no és una crítica. Com he dit abans crec que estem vivint un dels millors moments musicals de la història, solament vull recordar que la nostra música té un llenguatge i no hem d'ensenyar només la tècnica, hem de poder transmetre en tots els camps des de l'inici de qualsevol metodologia (els fonaments son la part més important de totes les obres) aquest "duende" que té la música per a cobla.

La perfecció no existeix, però per a intentar arribar a ella ha d'haver un equilibri entre la tècnica, esperit, sentiment i essència de les coses.